

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207328
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614207328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO : XX XXX XXX, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO : XX XXX XXX, proti žalovanej Y. I., H. G. C., G. N. XXX/XX, o zaplatenie 252 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 19. novembra 2015, č. k. 4C/135/2014-64

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 252,00 eur od 25.05.2011 do zaplatenia, v tejto časti z r u š u j e rozsudok a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

P o t v r d z u j e rozsudok v prevyšujúcej časti vo výroku o zamietnutí žaloby, ako aj vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej proti žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej iba súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom zamietol návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), ktorým sa žalobca domáhal plnenia zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 22.12.2009 na zmenkovú sumu 252,00 eur, zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, zákonného úroku vo výške 6% ročne a zmenkovej odmeny. Ďalším výrokom rozhodol, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú žalovanou dňa 22.12.2009 na zmenkovú sumu 252,00 eur v prospech spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorá bola prevedená rubopisom na žalobcu. Súd prvej inštancie z exekučného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13Er/8212/2031 zistil, že dňa 22.12.2009 uzavrela žalovaná s právnym predchodcom žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 300,- eur. Úver mal byť vrátený zvýšený o poplatok 288,- eur, teda v celkovej výške 588,- eur. Žalovaná na zabezpečenie úveru vystavila blankozmenku v prospech remitenta PohotovostĚ s.r.o., ktorá zmenku vyplnila podľa Dohody o vyplnení zmenky. Táto zmenka bola neskôr indosovaná na žalobcu. Súd prvej inštancie podrobil kontrole úverovú zmluvu a obsah Dohody o vyplnení zmenky vyplývajúcej zo všeobecných úverových podmienok spoločnosti PohotovostĚ s.r.o. Vzniknutý vzťah posúdil podľa ustanovení § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka (OZ), ktoré upravujú inštitút spotrebiteľskej zmluvy. Dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou

podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti zmluvy podľa spotrebiteľských predpisov. V dôsledku neplatnosti dohody o vyplnení zmenky nevzniklo právnomu predchodcovi žalobcu právo na jej vyplnenie a ani právo na plnenie. K vystaveniu zmenky došlo navyše v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (ďalej len zákon 258/2001 Z. z.) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zmenku bolo možné prijať na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru ak zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. To platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práva zo zmenky. Zmenka umožňuje vymáhať zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, čo je 91,25% ročne. Takýto úrok je v rozpore s ochranou dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ), čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednania. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. čo znamená, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o vypíňacom práve blankozmenky je navyše neplatná pre obchádzanie zákona. Preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a f) O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd nemal vo veci nariadiť pojednávanie, pretože na to neboli splnené podmienky podľa Nariadenia. Súd prvej inštancie nevydal rozhodnutie o nariadení pojednávania a nedoručil ho sporovým stranám. Ďalej namieta, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrhl. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovaného neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli tak splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom pre vydanie rozsudku malo byť výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaný mohol vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovaného ako spotrebiteľa, pričom žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Súd prvej inštancie teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Žalobca je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Súd prvého stupňa sa pritom aplikáciou zákona č. 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predovšetkým ignoroval ustanovenie § 17 citovaného zákona, v zmysle ktorého žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť žalovaný, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj žalovaný vznesie námietky, je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanom a nie je možné ho preniesť na žalobcu. Vytýkal súdu, že vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, pričom tento záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol, ani nikto z účastníkov ich nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovaným a remitentom po indosovaní je irelevantný. Nesúhlasí so záverom súdu, že dohoda o vypíňacom práve blankozmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zákon zároveň nelimitoval použitie iba istého druhu zmienek, a teda prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blankozmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o

vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Napokon tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivé, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

5. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti zostávajú zachované (§ 470 ods. 2).

6. Žalobca v priebehu odvolacieho konania zobral čiastočne späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaná voči späťvzatiu nemala námietky.

7. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. V prejednávanej veci vzal žalobca žalobu čiastočne späť po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie skôr, ako tento rozsudok nadobudol právoplatnosť. Žalovaná nevyjadрила nesúhlas so späťvzatím žaloby. Z uvedených dôvodov odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, v tejto časti zrušil rozsudok a konanie zastavil.

9. Predmetom odvolacieho konania tak zostalo rozhodnutie o zamietnutí žaloby v celej prevyšujúcej časti a súvisiaci výrok o trovách konania.

10. Odvolanie žalobcu bolo podané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), vychádzajúc zo zásady zachovania účinkov procesných úkonov (§ 470 ods. 2 CSP) ho preto odvolací súd posudzoval z hľadiska prípustnosti odvolania, ako aj z hľadiska existencie uplatnených odvolacích dôvodov podľa ustanovení O.s.p.

11. Odvolací súd procesne prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže na jeho nariadenie neboli dôvody uvedené v ust. § 385 ods. 1 CSP a verejne vyhlásil rozsudok. Odvolací súd preskúmal rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a z pohľadu uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Žalobca namieta existenciu odvolacích dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo by bola dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 389 CSP.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na zistení, že zmenka bola vyplnená v zjavnom rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., ďalej že dohoda o vyplnení zmenky je neplatná, pretože je neprijateľnou

zmluvnou podmienkou a navyše dohoda aj zmenka samotná sú neplatné pre obchádzanie zákona. S týmto závermi odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí a v tejto časti sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich vecnú správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie postupoval v konaní správne, ak skúmal zmenku až po úroveň dohody o vyplnení zmenky. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd uvádza nasledovné :

15. Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93 v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

16. Z citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné zmenku skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. V danom prípade ide o zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase, keď bola zmenka vystavená. V zmysle ust. § 4 ods. 6 tohto zákona v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

17. Ako už odvolací súd konštatoval zhodne so záverom súdu prvej inštancie v bode 14. odôvodnenia, zmenka, z ktorej žalobca uplatňuje v tomto konaní nárok, je v rozpore s citovaným ustanovením. Odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvej inštancie, že pre rozpor základu pohľadávky so zákonom nie je možné priznať ani príslušenstvo uplatnenej pohľadávky.

18. K odvolacím námietkam žalobcu vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na zákonný text ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z toho je potrebné vyvodiť záver, že okrem navrhnutých dôkazov zákon umožňoval súdu vykonať aj iné dôkazy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, čo v sebe zahŕňa aj možnosť zabezpečiť potrebný dôkaz. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku boli subsidiárne využiteľné aj na konanie podľa Nariadenia. Odvolací súd poukazuje na bod I.1 citovaného Stanoviska č. 93/2015, podľa ktorého bolo povinnosťou súdu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci ex offo zabezpečiť prieskum uplatňovaného nároku so zreteľom na možnú absolútnu neplatnosť úkonu, v

ktorom má základ. Ak mal súd prvej inštancie zo svojej činnosti vedomosť o tom, že žalobcom predložená zmenka mohla zabezpečovať nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, postupoval v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., keď si zabezpečil dôkazy, z ktorých mohol posúdiť obsah a platnosť úkonu, v ktorom má uplatňovaný nárok základ.

19. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nerešpektoval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. v tom zmysle, že hoci žalovaný nemohol vzniesť kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, urobil tak súd sám, odvolací súd uvádza, že rigidná aplikácia uvedeného ustanovenia by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv. Prijatie výkladu smerujúceho k záveru o povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinností na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. Napriek tomu, že žalovaný v konaní výslovne nenamietal neplatnosť zmenky, súd správne skúmal jej platnosť vychádzajúc zo záveru, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Tento názor opakovane skonštatoval vo svojej rozhodovacej činnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky (napr. uznesenia sp. zn. 6MCdo/9/2012, 6Cdo/1/2012, 5Cdo/61/2012). Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offo skúmať zmluvné podmienky a v prípade, ak sú neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa.

20. Ustanovenie § 17 zák. č. 191/1950 Sb. v znení účinnom do 23.12.2015 neustanovovalo, kto a aké námietky uplatňovať môže, ale kto ich uplatňovať nemôže. Citované ustanovenie tak výslovne nezakazuje, aby súd na kauzálne námietky prihliadal ex offo. To je dôležitá aj z hľadiska práva Európskej únie. Súdnny dvor EÚ vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, neskôr vyslovil, že ich musí skúmať ex offo a že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takýchto prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom EÚ. Ani samotné Nariadenie neobsahuje ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená. Článok 7 ods. 3 Nariadenia hovorí, že súd v prípade pasivity žalovaného „vydá rozsudok“ nehovorí, že žalobe musí vyhovieť. Z uvedeného plynie, že nič nebráni súdu, aby ex offo skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

21. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákon č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov. Podľa nového znenia § 17 ods. 2 zákona v prípade tzv. spotrebiteľských zmienok je podľa novej právnej úpravy povinnosťou súdu ex offo prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoláva. Táto povinnosť súdu sa týka procesnej činnosti súdu a vzťahuje sa preto aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zák. 438/2015 Z.z. vzhľadom na absenciu prechodných ustanovenia k úprave účinnej od 23.12.2015. Procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky neskončené spory prebiehajúce na súdoch, pokiaľ zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim.

22. Námietka žalobcu, že súd nemal nariadiť vo veci pojednávanie rovnako nie je dôvodná. Rozhodnutie o nariadení pojednávania je v plnej diskrečnej právomoci konajúceho súdu a akýkoľvek postup nemá vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

23. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné a preto potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, ale trovy odvolacieho konania jej nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.